

## บทที่ 5

### สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ

#### วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา และเพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการสื่อสารในด้านการใช้กลวิธีการชี้ท่าทาง (Paralinguistic Strategies) กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน (Interlingual Strategies) และกลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว (Intralingual Strategies) ของนักเรียนดังกล่าว

#### วิธีดำเนินการวิจัย

ตัวอย่างประชากรครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 320 คน จาก 16 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stage Cluster Random Sampling) ซึ่งในขั้นแรกทำการสุ่มจังหวัดจากเขตการศึกษาซึ่งมีทั้งหมด 12 เขต กับสุ่มท้องที่การศึกษาของกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 8 ท้องที่ ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาเขต/ท้องที่การศึกษาละ 10% ได้มาทั้งหมด 12 จังหวัด กับ 1 ท้องที่การศึกษา ต่อจากนั้นทำการสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายมาจังหวัด/ท้องที่การศึกษาละ 10% ได้โรงเรียนทั้งหมด 16 โรงเรียน แล้วทำการสุ่มตัวอย่างประชากรนักเรียน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย จากตัวอย่างประชากรโรงเรียน ๆ ละ 20 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ 10 คน และนักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา 10 คน รวมตัวอย่างประชากรนักเรียนทั้งสิ้น 320 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามใช้กลวิธีการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเป็นบัตรคำศัพท์ขนาด 2" x 5" จำนวน 40 บัตรคำ แบ่งเป็นคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและคำศัพท์ที่เป็นนามธรรมอย่างละ 20 บัตรคำ คำศัพท์ทุกคำมีคำแปลภาษาไทยกำกับ ส่วนที่สองเป็นแบบสังเกตและประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยนำแนวคิดของทาเฮเรห์ ปารีบาคท์ (Tahereh Paribakht, 1985); เจอรัลด์ เอ็ม วิลเลียมส์ (Gerard M. Willems, 1987); และ เชน สี-ควิง (Chen Si-Qing, 1990) มาสร้างโดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ตอนที่ 1 ประกอบด้วยช่องรายการ ชื่อ-นามสกุลของนักเรียน และคำศัพท์ที่นักเรียนเลือกบรรยาย ตอนที่ 2 เป็นแบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสาร และตอนที่ 3 เป็นแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร ผู้วิจัยนำแบบสอบถามใช้กลวิธีการสื่อสารไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา แล้วนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข ก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาค่าความเที่ยงของการสังเกตร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีในกลุ่มตัวอย่างประชากรจริงจำนวน 2 ครั้ง ๆ ละ 20 คน ในแต่ละครั้งของการทดลองทั้งผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญจะทำการสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างประชากร และบันทึกกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ลงในแบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารโดยมิได้ปรึกษากัน จากนั้นนำผลที่ได้มาหาค่าความเที่ยงโดยวิธีการคำนวณของสก็อต (Scott Formular) ในการสังเกตทั้ง 2 ครั้ง ของผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญ ได้ค่าความเที่ยง .86 และ .93

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถามใช้กลวิธีการสื่อสารไปทดสอบกับตัวอย่างประชากร จำนวน 320 คน โดยให้ตัวอย่างประชากร 2 คน จับคู่กันตามความสมัครใจเพื่อผลัดกันทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายคำศัพท์และเป็นผู้ทายคำศัพท์ โดยให้นักเรียนคนที่ 1 ซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายคำศัพท์ สุ่มเลือกคำศัพท์จากกลุ่มบัตรคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม 2 คำ และกลุ่มคำศัพท์ที่เป็นนามธรรม 2 คำ โดยหยิบขึ้นมาบรรยายทีละคำ ใช้เวลาบรรยายคำศัพท์คำละ 1 นาที ในแต่ละคำให้เวลาเตรียมตัว 15 วินาที รวมใช้เวลาทั้งสิ้นคนละ 5 นาที ในการบรรยายคำศัพท์นั้นผู้พูดสามารถใช้อธิบายกลวิธีการสื่อสารได้ทุกรูปแบบอย่างอิสระ แต่ห้ามพูดคำศัพท์คำนั้นออกมาโดยตรงจนสามารถทำให้ผู้ฟังตอบได้ว่าเป็นคำศัพท์คำใดโดยสามารถตอบเป็นภาษาไทยได้ เมื่อนักเรียนคนที่ 1 บรรยายคำศัพท์จนครบ 4 คำแล้ว จะเปลี่ยนให้นักเรียนคนที่ 2 มาทำหน้าที่เป็นผู้บรรยายคำศัพท์

บ้าง แล้วให้นักเรียนคนที่ 1 ทำหน้าที่เป็นผู้ทายคำศัพท์แทน ผู้วิจัยสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนในขณะที่ทำการบรรยายคำศัพท์ ถ้าผู้พูดใช้กลวิธีการสื่อสารใดตามที่ระบุไว้ในแบบสังเกต ผู้วิจัยจะทำเครื่องหมาย / ลงในแบบสังเกตให้ตรงกับรายการของกลวิธีการสื่อสารนั้น ผู้วิจัยนับจำนวนครั้งของการใช้กลวิธีการสื่อสารในแต่ละคำ นำมาตีค่าเป็นคะแนนในแบบประเมินความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร เมื่อนักเรียนแต่ละคนพูดบรรยายคำศัพท์ครบ 4 คำ จึงรวมคะแนนคำศัพท์ทั้ง 4 คำ ผลที่ได้ออกมาเป็นคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารของนักเรียนคนที่ทำหน้าที่เป็นผู้พูดบรรยายคำศัพท์

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเอาจำนวนครั้งของการใช้กลวิธีการสื่อสารที่ได้จากแบบสังเกตการใช้กลวิธีการสื่อสารของคำศัพท์แต่ละคำมาเทียบเป็นคะแนน โดยเทียบจากเกณฑ์การให้คะแนนที่ได้มาจากการสรุปผลงานวิจัยของไมเคิล คาเนล และเมอร์วิล สเวน, ตาเฮเรห์ บาร์บาคท์, รยด เอลลิส, และเซน สี่-คิง เพื่อตีค่าออกมาเป็นความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารของตัวอย่างประชากรแต่ละคน แล้วรวมคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารของตัวอย่างประชากรทั้งหมด ต่อจากนั้นนำมาหาค่ามัธยเลขคณิต ( $\bar{X}$ ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่ามัธยเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ และรวมความถี่ของกลวิธีการสื่อสารที่นักเรียนใช้ในแต่ละด้าน แล้วคิดเป็นร้อยละ

### สรุปผลการวิจัย

#### ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยมีค่ามัธยเลขคณิต คิดเป็นร้อยละ 50.75 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และเมื่อจำแนกตามแผนการเรียนปรากฏว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์มีค่ามัธยเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 54.69 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำสูงกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ที่มีค่ามัธยเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 46.81 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยตั้งไว้ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีคะแนนความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษอยู่ใน

เกณฑ์ต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 45.94 อยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 อยู่ในเกณฑ์ดี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.63 และอยู่ในเกณฑ์ดีมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษามีความถนัดในการใช้ กลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านกลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาคือ กลวิธีการใช้ท่าทาง คิดเป็นร้อยละ 20.93 และใช้กลวิธีการใช้ภาษาแม่ และภาษาที่สองปนกัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.03

เมื่อพิจารณาตามแผนการเรียนปรากฏว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ใช้ กลวิธีการสื่อสารคิดเป็นร้อยละ 49.96 น้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาเล็กน้อย ซึ่งใช้ คิดเป็นร้อยละ 50.04 โดยนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์มีความถนัดในการใช้กลวิธีการใช้ท่าทาง คิดเป็นร้อยละ 10.15 และใช้กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน คิดเป็นร้อยละ 6.79 ซึ่ง น้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ซึ่งใช้กลวิธีการดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 10.76 และ 8.24 ตามลำดับ แต่ใช้กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียว คิดเป็นร้อยละ 33.02 ซึ่งมากกว่า นักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา ซึ่งใช้กลวิธีดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 31.02

#### อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยมีประเด็นนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการวิจัยที่พบว่าความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา มีค่ามัธยฐานเลขคณิตคิดเป็นร้อยละ 50.75 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลของกระทรวงศึกษาธิการที่กำหนด ให้ช่วงคะแนนร้อยละ 50-59 เป็นเกณฑ์ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนยังไม่เคย ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสารอย่างจริงจังในชั้นเรียนเลย อีกทั้งปัจจุบันหนังสือแบบเรียน และสื่อการสอนส่วนใหญ่ก็ยังไม่ให้ความสำคัญกับความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร แม้ว่าการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจะใช้แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ซึ่งการที่จะให้ผู้เรียน

ภาษามีความสามารถในการสื่อสารได้นั้น จะต้องมีความสามารถทั้งความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถด้านการสัมพันธ์ข้อความ และความสามารถ ด้านกลวิธีการสื่อสาร ซึ่งถ้าขาดองค์ประกอบใดไปก็จะทำให้การสื่อสารไม่บรรลุผล ดังที่ อีเลน ทาโรน (Elaine Tarone, 1983: 123) ได้กล่าวถึง ผู้เรียนที่ขาดความรู้ในองค์ประกอบ ใดองค์ประกอบหนึ่งว่ายังไม่สามารถกล่าวได้ว่าเป็นผู้มีความสามารถในการสื่อสาร และการที่ นักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกหรือรู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารอาจเป็นเพราะหลักสูตร แบบเรียน และ ครูผู้สอน ยังไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถด้านนี้ นอกจากนี้ ซอลทาน ดอนเย และ ซาราห์ เฮอร์เรล (Zoltan Dornyei and Sarah Thurrell, 1991: 17) ได้กล่าว ถึงความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารว่าเป็นองค์ประกอบของความสามารถในการสื่อสารที่ถูกละ เลยจากหลักสูตร และครูผู้สอน และแทบจะไม่มีกิจกรรมใดที่พัฒนาขึ้นเพื่อฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร ของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องควรหันมาให้ความสนใจ ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถ ด้านนี้ และสอนให้นักเรียนได้มีโอกาสรู้จักการใช้กลวิธีการสื่อสารให้มากขึ้น ดังที่ โอ มอลเลย์ (O'Malley, 1987 cited in Zoltan Dornyei and Sarah Thurrell, 1991: 18) เสนอแนะว่า ครูควรมีความเชื่อมั่นที่จะสอนองค์ประกอบด้านความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารให้ กับผู้เรียนเพราะ ความสามารถด้านนี้สามารถปรับปรุงการแสดงออกทางภาษาได้ งานวิจัยใน อนาคตควรมุ่งที่จะฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสาร และกำหนดกระบวนการเพื่อก่อให้เกิดผลที่ดีต่อผู้เรียน

อนึ่ง ผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ทำคะแนนความสามารถด้าน กลวิธีการสื่อสารได้สูงกว่านักเรียนศิลป์ภาษา นั้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จริยา พานิชนง (2532: 51-52) ที่ทำการวิจัยเรื่อง ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับสถาน- การณ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่พบว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์- คณิตศาสตร์ ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนแผนการเรียนภาษาอังกฤษ-ภาษาต่างประเทศ และแผนการ เรียนภาษาอังกฤษ-คณิตศาสตร์ และสอดคล้องกับสมมติฐานของ อาร์ อาร์ เรนทซ์ (R.R. Rentz อ้างถึงใน มังกร ทองสุคติ, 2533: 65) ที่ว่า "เด็กที่มีความสนใจอย่างจริงจังต่อการ เรียนวิทยาศาสตร์นั้น มักจะชอบเรียนวิชาอื่น ๆ ด้วย" จากผลการวิจัยและสมมติฐานดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์จะมีความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่เรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษาโดยตรง

2. จากการวิจัยเกี่ยวกับความถี่ในการใช้กลวิธีการสื่อสารที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ใช้กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.04 รองลงมาคือ กลวิธีการใช้ทำทาง คิดเป็นร้อยละ 20.93 และใช้กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 15.03 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะก่อนที่ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้อธิบายให้กลุ่มตัวอย่างประชากรพยายามพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุด และพูดภาษาไทยให้น้อยที่สุด หรือถ้าเป็นไปได้ก็ไม่ควรพูดภาษาไทยเลย ซึ่งตัวอย่างประชากรก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีและได้แสดงออกซึ่งความพยายามอย่างสูงที่จะพูดภาษาอังกฤษให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ สำหรับกลวิธีการใช้ทำทางที่เข้ามาครองลงมานี้อาจเป็นเพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์ เมื่อมีการสนทนากันจะมีการใช้ทำทางประกอบการพูดอยู่แล้ว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เรย์ แอล เบิร์ดวิสเชิลล์ (Ray L. Birdwhistell, 1970: 89) ซึ่งทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสื่อสารทั้งด้านการใช้คำพูดและการใช้ทำทางของชาวอเมริกัน พบว่ามากกว่าร้อยละ 65 ของพฤติกรรมที่ปรากฏ จะเป็นพฤติกรรมการใช้ทำทาง เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย แพนการพูดออกมาโดยตรง เป็นต้น ส่วนกลวิธีที่ใช้น้อยที่สุดคือ กลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยได้บอกให้กลุ่มตัวอย่างประชากรพยายามใช้ภาษาอังกฤษให้มากที่สุด และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงก็จะปฏิบัติตาม แต่สำหรับนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาดำ ซึ่งไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ก็มักจะนำภาษาไทยเข้ามาช่วยเมื่อคิดคำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่ออกหรือพูดประโยคภาษาอังกฤษไม่ได้ ซึ่งนักเรียนคิดว่ายังเป็นการดีกว่าที่จะอยู่เฉย ๆ

จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ใช้กลวิธีการสื่อสารด้วยความถี่โดยรวมแล้วน้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา แต่มีจำนวนความถี่แตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตร แบบเรียน และครูผู้สอนไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของความสามารถด้านนี้จึงทำให้นักเรียนทั้ง 2 แผนการเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสารเลย การใช้กลวิธีการสื่อสารของนักเรียนทั้ง 2 แผนการเรียน จึงไม่แตกต่างกันมากนัก

เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการสื่อสารในแต่ละด้านของนักเรียนทั้ง 2 แผนการเรียน พบว่า นักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ใช้กลวิธีการใช้ท่าทาง และกลวิธีการใช้ภาษาแม่และภาษาที่สองปนกัน น้อยกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา และใช้กลวิธีการใช้ภาษาที่สองภาษาเดียวมากกว่านักเรียนแผนการเรียนศิลป์ภาษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทาเฮเรห์ ปาริบาคท์ (Tahereh Paribakht, 1985: 146) และ ไหม่ ตัน (Mai Ton, 1989: 115) ที่ว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงจะใช้ท่าทางในการสื่อความหมายน้อยกว่านักเรียนที่มีความสามารถต่ำ และจากงานวิจัยของ เอลเลน ไบลีสต์ย็อค (Ellen Bialystok, 1980 cited in Claus Faerch and Gabriele Kasper, 1983 : 117) เคริสเทน ฮาสทรัพ และ โรเบิร์ต ฟิลลิปสัน (Kirsten Haastrup and Robert Phillipson in Claus Faerch and Gabriele Kasper, 1983 :159) รอด เอลลิส (Rod Ellis, 1984 :44) ทาเฮเรห์ ปาริบาคท์ (Tahereh Paribakht, 1985 :146) และ เซน ลี-คิง (Chen Si-Qing, 1990 :188) ที่พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูงมีแนวโน้มจะใช้ภาษาที่สองมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ และนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ จะใช้ภาษาแม่เข้ามาเกี่ยวข้องในการสื่อความหมายมากกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาสูง

#### ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

#### 1. สำหรับผู้บริหารการศึกษา

1.1 ผู้บริหารการศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดการเรียนการสอนในแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มากขึ้น ให้ครูได้มีโอกาสเรียนรู้อองค์ประกอบที่ช่วยทำให้เกิดความสามารถในการสื่อสารทั้ง 4 องค์ประกอบ คือ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม ความสามารถด้านการสัมพันธ์ความระหว่างประโยค และความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร จนถึงขั้นสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้อย่างเหมาะสม เพื่อที่ครูจะได้นำความรู้นี้ไปถ่ายทอด

ๆให้กับนักเรียนได้อย่างมั่นใจ

1.2 ผู้บริหารควรสนับสนุนครูผู้สอนภาษาให้มีโอกาสได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริง อยู่เสมอ ๆ เพื่อให้ครูได้ฝึกฝนการใช้กลวิธีการสื่อสารบ่อย ๆ เช่น จัดให้มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่มีเจ้าของภาษาร่วมด้วย หรือให้โอกาสครูได้ไปศึกษาดูงานยังต่างประเทศ เป็นต้น

## 2. สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

ครูผู้สอนควรให้ความสนใจเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการใช้กลวิธีการสื่อสารให้มากขึ้น มิใช่ให้ความสนใจแต่เพียงองค์ประกอบด้านภาษาศาสตร์อย่างที่เคยเป็นมาเท่านั้น เพราะองค์ประกอบด้านการใช้กลวิธีการสื่อสารเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้ดี ดังนั้นครูผู้สอนภาษาจึงควรให้ความสนใจในองค์ประกอบด้านนี้ เพื่อที่จะได้นำความรู้เกี่ยวกับความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารนี้ไปสอนให้กับนักเรียนในห้องเรียนภาษาต่อไป

## 3. สำหรับผู้ผลิตแบบเรียน

แบบเรียนส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจในเรื่องของภาษาศาสตร์สังคม ((Sociolinguistic) มากขึ้น นอกเหนือจากเรื่องของภาษาศาสตร์อย่างที่เคยเป็นมา แต่ยังไม่มีส่วนไหนที่ให้ความสนใจในเรื่องของความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความที่ยังไม่เกี่ยวข้องต่อวงการศึกษา ดังนั้นผู้ผลิตแบบเรียนควรได้หันมาสนใจ ความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารนี้บ้าง โดยการเลือกสรรเนื้อหา บทเรียน และกิจกรรมการฝึกการใช้กลวิธีการสื่อสารไว้ในแบบเรียนด้วย ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการสื่อสารยิ่งขึ้น

## 4. สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาหาความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสาร ซึ่งผู้เรียนมีอยู่เท่านั้น ยังมีอีกหลายแง่มุมที่น่าสนใจสำหรับการทำวิจัยต่อไปดังนี้

4.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารกับความสามารถด้านภาษาศาสตร์ ความสามารถด้านภาษาศาสตร์สังคม และความสามารถด้านการสัมพันธ์ความระหว่างประโยค



4.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ

4.3 การเปรียบเทียบความสามารถด้านกลวิธีการสื่อสารของผู้เรียนที่มีความสามารถภาษาสูง กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่ำ